

A vihart hozó garabonciás

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy garabonciás diák. Fekete kalap volt rajta, fekete ruha, fekete zubbony. Ez a garabonciás diák tojással élt. Méghozzá nem is olyan akármilyen tojással, hanem amit a fekete tyúk tojott. Mást nem evett meg. Egyszer vándorolt ez a diák, és nagyon megéhezett. Bement egy kis házba. Azt mondta az asszonynak, aki bent volt:

– Adj’ Isten, öreganyám! Süssön nekem rántottát abból a tojásból, amit ez a fekete tyúk tojott!

És rámutatott az udvaron kapirgáló tyúkra. Az öregasszony meg azt felelte:

– Már te pedig abból nem eszel!

– Majd megbánja azt maga később! – mondta a garabonciás, és mérgesen elment.

Kis idő múlva nagy szélvihar kerekedett, amely lesodorta a kis ház nádfödélét. Egy fekete felhőn ült a garabonciás diák, és gúnyosan integetett az öregasszonynak.